

[Erhard Jakobsen.]

med Kreditforeningernes stående Fællesudvalg, har der i udvalget været enighed om at anbefale de nu af boligministeren stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Vedrørende en appelinstant for invalideforsikringsretten).

(Første behandling findes i tidenden sp. 653, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 329).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Holger Larsen): Udvalget har i denne samling holdt i alt 9 møder, men arbejdet med lovforslaget går jo langt længere tilbage og har været meget dybtgående. Forslaget vil være kendt allerede fra samlingen 1954-55, så man kan sige, at der er gået en vis tid, inden vi nåede så langt, at vi kunne indstille det til anden

behandling. Man kan i hvert fald sige, at arbejdet er blevet gjort grundigt, og at alle de problemer, der knytter sig til denne lovgivning, er blevet endevendt.

Det var først det udvalg, der blev nedsat i samlingen 1954-55, der havde lejlighed til at besøge invalideforsikringsretten og stifte bekendtskab såvel med arbejdet dér som med rettens arbejdsform. Vi fandt, at en hel del af det, der optog rettens tid, var af en sådan beskaffenhed, at det måtte kunne lægges ud til andre organer — det var spørgsmål om afgørelser i sager om bandager, proteser o. s. v. — og vi fik foranlediget, at socialministeren nedsatte et embedsmandsudvalg, som skulle undersøge, om det var muligt at forenkle arbejdet i invalideforsikringsretten ved som sagt at lægge en del af arbejdet ud til andre organer.

Resultatet blev, at man lagde en række afgørelser om ydelse af hjælp efter folkeforsikringslovens § 60 ud til andre organer. Herved opnås en meget stor aflastning af arbejdet i invalideforsikringsrettens kontorer, og det har jo sin betydning, også når man tager i betragtning, at flertallet i udvalget har foreslået noget nyt oprettet, nemlig en ankeinstans.

Det er ikke lykkedes trods det meget arbejde og de mange drøftelser i udvalget at nå til enighed om lovforslaget. Udvalget har delt sig i et flertal og et mindretal. Mindretallet består af venstres og det konservative folkepartis medlemmer; de vil ikke være med til at gennemføre lovforslaget. Socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget indstiller derimod lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer. Et flertal anbefaler alle de stillede ændringsforslag. Mindretallet — altså venstre og de konservative — har tilsluttet sig en del af disse ændringsforslag, nemlig nr. 1, 2, 4, 7, 9 og 13, hvorimod ændringsforslagene nr. 3, 5, 6, 8, 10 og 12 kun er stillet af et flertal.

Ændringsforslag nr. 5 går ud på at begrænse antallet af de sager, der kan indankes for appelretten; de sager, der kan indankes, er spørgsmål om tilkendelse og inddragning af invalidepension, bistands- og plejetillæg og bistands- og plejeydelse samt erklæringer vedrørende de i §§ 247 og 248 i lov om offentlig forsg omhandlede sager.

Ændringsforslag nr. 6 drejer sig om anke-